

[Statsministeren.]

der ikke er et Ord, som jeg behøver at fortryde, et Opraab i „Social-Demokraten“, der endte med Ordene: Vi ønsker Arbejde og god Fortjeneste. Jeg forstaar ikke, at jeg skulde have det mindste imod i Dag at vedkende mig dette. Og saa nævnte det ærede Medlem en tredie Udtalelse, hvori det hedder, at nu er det vor Pligt at bygge det op, de andre har slaaet i Skaar. Det er virkelig fremdeles min Pligt, og det er det, Ministeriet arbejder paa og har arbejdet paa i den Tid, der er gaaet. Jeg kan kun være glad ved, at den Bevisførelse, som det ærede Medlem endelig strammede sig op til, var af en saadan Art, som Tilfældet nu var.

Det ærede Medlem gentog, hvad jeg har svaret paa et Par Gange, om vi ikke agtede at føre en Toldpolitik, og jeg maa svare igen: Nej, det ser jeg intet rimeligt Grundlag for hverken i de politiske eller i de saglige Forhold. Naar det ærede Medlem videre spurgte, om jeg har forladt Standpunktet fra 1927, maa jeg sige, at jeg staar ikke paa Standpunkter, der ikke har noget med Nutiden at gøre. I 1927 var der visse Industrier, der skulde hjælpes ved de Foranstaltninger, der den Gang blev foreslaaet; de Konservative havde ikke saa megen Kærlighed til Industrien, at de vilde være med til det, de slog vort Forslag ned og lod Industrien sejle sin egen Sø. Industrien har nu ved egne Kræfter paa anden Maade søgt at klare sig over disse Vanskeligheder, og nu er der ikke længere Anvendelse for det Forslag, som for fire Aar siden blev stillet af os. Følgelig har jeg ingen Anledning til længere at staa fast som en standhaftig Tinsoldat paa det Forslag, som nu har tabt sin Berettigelse. Jeg troede, det var noget, ethvert almindeligt Menneske kunde forstaa, men nu erfarer jeg altsaa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke kan forstaa noget saadant.

Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg vilde gennemføre Femaarsplanen. Jeg troede, det var i Rusland, den forelaa, og ikke i Danmark.

Sluttelig forstaar jeg det ærede Medlems Slutningsbemærkning som en Bebudelse af, at det konservative Folkeparti ikke vil være med til at yde Hjælp til de arbejdsløse, naar nu dette konkrete Forslag om kort Tid kommer til Behandling; jeg forstod, at det var i Grunden det ærede Medlem om at gøre at faa dette antydet. Jeg forstaar godt, at dette er Partiets Standpunkt, og dertil har disse Dages mange

Taler vel ogsaa skullet anvendes, for her gjaldt det om at vise de arbejdsløse, hvilken levende Interesse ogsaa de Konservative har for dem! I næste Omgang vil de neppe holde saa store Taler for at bevise det urimelige i, at de arbejdsløse faar en ringe, beskedene Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde mange Bemærkninger om Arbejdsfreden og sagde, at det var naturligvis ogsaa hans Ønske, at vi skulde faa Arbejdsfred, og saa kredsede det ærede Medlem omhyggeligt om nogle Forhandlinger, der skulde føres. Det ærede Medlem nævnte ikke, at det var Lønnedsættelser, der skulde blive Resultatet, men det fik vi at vide allerede i Gaar, og jeg forstod det ogsaa i Dag, og det kan man lige saa godt sige, at Venstre gaar ind for, at Resultatet af Forhandlingerne skal blive en Nedsættelse i Arbejdslønnen, til Trods for at mange, mange Tusinde Arbejderes Løn er mindre, end den burde være, for at de kan leve anstændigt. Hvad dette skulde hjælpe paa de lave Priser indenfor Landbruget, er det lidt vanskeligt at forstaa, selv om man nu gik ind paa Ideen, og i hvert Fald er det umuligt for det ærede Medlem at bevise, hvorfor det skulde føre til mindre Arbejdsløshed i Danmark at nedsætte Arbejdslønnen, naar Lande, der har en nedsat Arbejdsløn, har ligesaa stor Arbejdsløshed som Danmark. Hvorfor er der f. Eks. Arbejdsløshed i Czekoslovakiet, kan det ærede Medlem klare det? Det kan da ikke være for den høje Arbejdsløns Skyld.

Det ærede Medlem spurgte saa videre, hvornaar det Tidspunkt var inde, til hvilket jeg har sagt, vi var forberedt paa, at Arbejder skulde iværksættes. Ja, det har jeg virkelig svaret paa baade i Gaar og i Dag, men naar det ærede Medlem i særlig Grad manglede Arbejde for Skibsbyggeri, saa maa jeg sige, at vi er i Stand til hurtigt at sætte noget Arbejde ind for Skibsbyggeriet og saaledes paa forskellige andre Omraader, som Statens offentlige Arbejder overhovedet raader over.

Men saa tilføjede det ærede Medlem, og det var ikke uden Interesse: Hvor vil de Herrer faa Midlerne fra? Ja, det er jo rigtigt, der kan det ærede Medlem og hans Flertal ovre i Landstinget nægtelig spænde Ben for alle de Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, som han nu i to Dage har bebrejdet os, at vi ikke sætter nok i Gang af. Det ærede Medlem gjorde igen opmærksom paa, at der laa en Mængde Arbejde i Kommunerne, som han i sin Tid